

Μυστικά για όλο το ηλιακό σύστημα ίσως κρύβει το δεύτερο «φεγγάρι» της Γης!

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

380-640x500

Image not found. Type unknown

Νέες αποκαλύψεις για την ιστορία και την εξέλιξη του ηλιακού συστήματος υπόσχεται ο 3753 Cruithne, ο δεύτερος φυσικός δορυφόρος που ανακαλύφθηκε να περιφέρεται στη «γειτονιά» της Γης, μαζί με το φεγγάρι.

Ο λόγος είναι πως δεν ακολουθεί μία ομαλή ελλειπτική γύρω από τον πλανήτη μας, σαν τη Σελήνη, αλλά κινείται με τέτοιο τρόπο που η πορεία διαγράφει ένα περίπλοκο πεταλοειδές σχήμα. Έτσι, χαρακτηρίζεται από τους επιστήμονες ως ημιτροχιακός δορυφόρος της Γης. Όπως αναφέρει σε άρθρο του στο σάιτ The Conversation ο Ντάνκαν Φόρκαν, αστροφυσικός στο βρετανικό πανεπιστήμιο του Σεν Άντριους, ακριβώς λόγω της πεταλοειδούς τροχιάς του, ο 3753 Cruithne είναι ιδανικός υποψήφιος για να κατανοηθεί πώς εξελίχθηκε το ηλιακό σύστημα υπό την επίδραση της βαρύτητας. Ο Φόρκαν προσθέτει επίσης πως, μαζί με τους αστεροειδείς και τους κομήτες, ο Cruithne μπορεί να αποκαλύψει επίσης σημαντικά στοιχεία για τη διαδικασία σχηματισμού των πλανητών.

Σύμφωνα με τον επιστήμονα, για να καταλάβει κανείς πώς περίπου μοιάζει μια τέτοια περίπλοκη τροχιά, αρκεί να φανταστεί ότι κινείται μαζί με τη Γη γύρω από τον Ήλιο. Τότε, ένα σώμα που διαγράφει απλή πεταλοειδή πορεία φαίνεται από τη φαινομενικά στατική Γη να προσεγγίζει τον πλανήτη μας και στη συνέχεια να απομακρύνεται από αυτόν, επαναλαμβάνοντας συνεχώς το ίδιο μοτίβο.

Πεταλοειδείς τροχιές ακολουθούν επίσης «φεγγάρια» σε άλλους πλανήτες, όπως στον Κρόνο, αλλά επίσης και άλλοι φυσικοί δορυφόροι της Γης, οι οποίοι ανακαλύφθηκαν μετά τον 3753 Cruithne. Αυτό που είναι ιδιαίτερο στην περίπτωση του είναι ότι οι διαδοχικές θέσεις του σχηματίζουν έναν περίπλοκο δακτύλιο γύρω από τη γήινη τροχιά, ο οποίος είναι τόσο εκτεταμένος που φθάνει μέχρι τα όρια της Αφροδίτης και του Άρη.

BRITOCA

Μυστικά για όλο το ηλιακό σύστημα ίσως κρύβει το δεύτερο «φεγγάρι» της Γης

Ο εντοπισμός του δεύτερου «φεγγαριού» της Γης, και στη συνέχεια άλλων σωμάτων που εκτελούν ανάλογες περίπλοκες αλλά σταθερές κινήσεις, σύμφωνα με τον Φόρκαν δείχνει πως τέτοιες αλληλεπιδράσεις θα πρέπει να συμβαίνουν από

την εποχή που σχηματιζόταν το ηλιακό μας σύστημα. «Επειδή πιστεύουμε πως οι γήινοι πλανήτες δημιουργήθηκαν από τις συγκρούσεις σωμάτων με μέγεθος τουλάχιστον όσο ο 3753 Cruithne, αποτελούν μία νέα παράμετρο που πρέπει να λάβουμε υπόψη», σημειώνει χαρακτηριστικά. Την ίδια στιγμή, οι επιστήμονες γνωρίζουν σχετικά λίγα για τον 3753 Cruithne, αν και μπορούν να διαβεβαιώσουν με σχετική ασφάλεια ότι πρόκειται για ένα αντικείμενο μεσαίου μεγέθους ανάμεσα στα μη πλανητικά σώματα του ηλιακού συστήματος. Η διάμετρός του είναι μόλις 5 χιλιόμετρα, περίπου όσο και ο κομήτης 67P Τσουριούμοφ-Γκερασιμένκο. Κάτι που σημαίνει πως για τη μελέτη του θα χρειαζόταν ένα μη επανδρωμένο σκάφος παρόμοιο με το διαστημόπλοιο Ροζέτα που βρίσκεται αυτή τη στιγμή στον κομήτη 67P.

Σύμφωνα πάντως με τον αστροφυσικό από το πανεπιστήμιο του Σεν Άντριους, ο 3753 Cruithne δεν έχει μόνο επιστημονικό ενδιαφέρον, αφού θα μπορούσε να αξιοποιηθεί κάλλιστα για τη δοκιμή τεχνολογιών που κάποια μέρα θα επιτρέψουν σε αστροναύτες να ερευνήσουν επιτόπου αστεροειδείς.

Πηγή: propaganda.net.gr